Írta: Éliás Ádám elnök
2015. március 17. kedd, 14:24

Orbán Viktor személyiségét életútja, életműve minősíti.
Szemlélhetjük ezt az utat és művet a maga fejlődéstörténetében, de visszafelé menet is, a legfrissebb fejleményektől kiindulva. Azért célszerűbb ez utóbbi, visszafelé haladó időrendi logika, mert igazi fejlődésről van szó, és a lényegre figyelés szempontjából is jobb a napjainkban tapasztalható eseményekkel kezdeni.
Orbán Viktor pályája annyira gazdag, hogy egy rövid, vázlat jellegű áttekintés is könyvméretet igényelne. Ezért csak néhány motívumot emelünk ki, és néhány problémát érintünk, de már ez is feszegetni fogja egy közlemény terjedelmi kereteit.

Az orosz-ukrán konfliktus kezelése igazi politikai csúcsteljesítmény. Az elvi-morális elkötelezettség, a politikai-gazdasági érdekek, és a konkrét cselekvés összehangolása igazi politikai géniuszra vall. Nem csak Magyarország, de Közép-Európa, sőt Európa, és az egész világ érdeke Oroszországot baráttá tenni, és barátként megtartani. Ragyogó tett volt ebben élenjáró lépéseket kezdeményezni úgy, hogy egyetlen pillanatig sem tagadtuk meg a „nyugati értékközösség” jelentőségét, s közben a „keleti nyitást” „déli nyitással” folytattuk. – Igazi politikai mestermunka.
Hiába toporzékolnak belső és külső ellenségeink, hazánk súlya hónapról hónapra érzékelhetően nő e politika nyomán. Ahogyan egyébként egy konfliktusokkal agyonterhelt világban egyáltalán gyarapodni tud – akár szidalmazások, gyalázkodások közepette is – egy ország tekintélye.

Orbán Viktor zseniálisan meghirdetett új eszméjének, az „illiberális demokráciának” megvolt a maga előzménye, mégpedig – a liberalizmus. Annak idején Orbán Viktor és a FIDESZ a liberális ideológia kultuszában valóban túltett az SZDSZ-en. Emiatt, színeváltozásával kapcsolatban, le is szokták szedni a keresztvizet Orbánról. De jelentkezzen az, akit élete valamely pontján nem tévesztett meg a liberális ideológia, különösen annak végképp elfajzott, „neoliberalizmusnak” nevezett változata! Engem is magával ragadott, és mindenki mást is, aki a szabadságeszmét a keresztény-keresztyén kultúrkör legfőbb princípiumai között tartja számon. Nagyon nehéz volt a neoliberálisok szabadság-eszme köré festett kápráztató propagandája mögé látni, s felfedni e propaganda csalárdságát, azt, hogy a világrontó pénzhatalmi érdekek szolgálatában áll.
Nem gyalázkodást, hanem elismerést érdemel Orbán Viktor, amiért e talajvesztett, hamis, hazug ideológia bűvköréből lassan kiszabadulva, az emberlét igazi fundamentumaira rátalált, és e fundamentumokon kezdett építkezni. Az „illiberális demokrácia” eszméje ennek az építkezésnek jelentős mérföldköve. Igazi, alkotó szellemi-politikai fantáziára vall, érthető, hogy magukból kikelve kritizálják azok, akik piciny töredékével sem rendelkeznek ennek a kreativitásnak, viszont közvetlen anyagi érdekük fűződik a rossz, romlott „liberális demokrácia” fenntartásához.

Igen, valóban nagy a szegénység Magyarországon, és a pénzműködés ezernyi betegségének tüneteit érzékeljük nap mint nap. Csakhogy ehhez Orbán Viktornak és a FIDESZ-nek semmi köze, hanem világjelenségről van szó, s éppen ők minden módon igyekeznek a következményeket enyhíteni. A neoliberális pénz- és hitelrendszer végnapjait éljük, és pont azok nyitnak nagy szájat, a kormányt szidalmazva a szegénységért, „szociális érzékenységről" hazudozva, akik gátlástalanul kiszolgáltatták Magyarországot ennek a rabló, romlott pénzügyi világrendszernek, amelynek aztán egyenes következménye lett a súlyos, embertelen elszegényedés.

Szemére vetik Orbánnak, hogy cinkoskodik a neofasisztákkal.
Olyan emberként, akinek a családjában holokauszt-áldozatok vannak, határozottan tanúsítom, hogy ebből egy szó sem igaz, Orbán szó szerint veszi a „zéró tolerancia" elvét a rasszizmus minden formájával és mértékével szemben.
Az más kérdés, hogy realitásként kell számolni azzal a ténnyel, hogy néhány olyan figura is jogszerűen bekerült az Országgyűlésbe, akik időnként megengednek maguknak neofasiszta megnyilvánulásokat. Ezért azonban a mai magyar társadalmi valóság a „felelős", nem Orbán Viktor.
Zsidó szervezeteknek és személyiségeknek erős barátot és szövetségest kellene látniuk Orbán személyiségében, nem pedig mesterségesen keresni a valóságban nem létező indokokat az értelmetlen szembenálláshoz.
Aki figyeli a szavakat és a tetteket, azt is látnia kell, hogy Orbánt a „nemzetegyesítés" nemes célkitűzésében semminemű sovinizmus nem vezeti. Minden nemzetnek megadja a tiszteletet, az elismerést, és azok jogos érdekeinek figyelembe vételét. Más népek sovinisztái és a hazai ellenzék gátlástalan propagandistái forgatják ki szavait és tetteit, hogy soviniszta, kriptorasszista színben tüntethessék fel, abszolút alaptalanul. Abban, ahogyan következetesen kiáll a magyar érdekek mellett, jottányit sem tér el attól, ahogyan más országok vezetői is védik saját népük érdekeit. Sőt, ez a béke igazi záloga: a tiszta, nyílt gondolkodás és beszéd, amely megnyitja az igazi és tartós megegyezések távlatait.

Az is állandó téma, hogy Orbán az ismerősi-baráti körét hozta helyzetbe, mind a politikai, mind a gazdasági pozíciókat illetően.
De ez természetszerűen mindig is így volt, van és lesz, a dinasztiák korszakától kezdve a demokratikus berendezkedés gyakorlatáig menően. Amikor valakik, nyílt, jogszerű politikai megmérettetés után elnyerik a társadalom bizalmát, és megszerzik a legfőbb közhatalmi pozíciókat, ugyan kikkel másokkal tölthetnék fel a hatalmi struktúra legmagasabb posztjait, mint azokkal az emberekkel, akiket ismernek, akiket személyes tapasztalatok alapján alkalmasnak találhatnak, és akikben megbíznak. Azok is így tettek, akik most szégyentelenül gyalázkodnak Orbán és köre ellen. Absztrakt káderpolitika nem létezik, és nem is lenne jó, ha személytelen döntésekkel lenne kénytelen egy vezető a munkatársait, mondjuk „tesztvizsgák" alapján, ismeretlenül kiválasztani.

Orbán Viktor harmadik miniszterelnöki ciklusának elején tart. Vezetése alatt az ország mindig fejlődött, csődös helyzetekből került ki. Soha sehol nem látott új megoldásokat alkalmazott, oly sikeresen, hogy kezdeményezései nagyhatalmak gyakorlatában is megjelentek, sokszor olyan országokéban is, amelyek kormánya élenjárt a kritizálásában. Külpolitikai irányultsága úttörő jellegű, és nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy példamutató.

Mivel tisztában vagyok a gondolati-érzületi reflexek természetével, amelyek kiállásunk mögött rögtön valami érdeket, vagy személyes elfogultságot gyanítanának, sietve rögzítenem kell néhány személyes vonatkozást.

Orbán Viktort és Feleségét, továbbá a teljes FIDESZ-alapító és vezető baráti kört a nyolcvanas évek végétől személyesen ismerem. Fodor Gábor akkori menyasszonya volt a cégem irodavezetője, és ő gyakran vitt be a Szakkollégium összejöveteleire, rendezvényeire, vagy csak beszélgetésekre. Amikor még ügyészségi vizsgálat zajlott a frissen alakult FIDESZ ellen, pár hétig úgy volt, hogy a cégemnél nyitunk alszámlát a FIDESZ számára, hogy el tudja kezdeni a működését. Erre aztán az események pozitív alakulása folytán már nem volt szükség. Húgom, 1990-ben, amikor főosztályvezető lett a Köztársasági Elnöki Hivatalban, ezért ügyvédi praxisát föl kellett függesztenie, jól menő ügyvédi irodáját az akkor kezdő ügyvéd Dr. Lévai Anikónak, Orbán Viktor Feleségének adta át. Sorolhatnám hosszan személyes emlékeimet. Szájerék újszülött kisbabájában néhány hetes korában gyönyörködhettem. És így tovább. Mindezt nem tagadom.
Hozzá kell tennem még azt is, hogy a VÉSZ elnökeként 2008 és 2010 között, az akkor még ellenzékben lévő FIDESZ politikusai közül kilenc olyan személy keresett meg, akik közül 2010 után hat államtitkár, három pedig miniszter lett.

Szeretném leszögezni, hogy mégsem vezet semmiféle elvakultság, de elfogultság sem. A személyes kontaktusoknak semmilyen elfogultságra késztető hatásuk nem volt.

Részben meg kell vallanom, hogy az igazi baloldal sorsa soha nem volt közömbös számomra. Csakhogy a volt állampártot éppen úgy a baloldal árulójának tartottam, mint a neoliberalizmus hálójában vergődő, még mindig Gyurcsány nyomait hordozó mai MSZP-t. Soha nem voltam sem FIDESZ, sem KDNP tag. Nem szavaztam mindig a FIDESZ-re, vagy a KDNP-re. Összesen kb. 6-7 alkalommal írtam levelet Orbán Viktornak, mindig közügyben, ezek között két nyílt levél is volt. Soha nem válaszolt rájuk, hanem mindig valamelyik munkatársával válaszoltatott, nem egyszer semmitmondó üzeneteket küldve. Demonstrációink alkalmával sem fogadott soha személyesen.
Az ellenzéki pozícióban oly kedves, együttműködő és segítőkésznek mutatkozó későbbi államtitkárok és miniszterek fogadni sem voltak hajlandóak később, amikor hatalomba kerültek.

Például Balog Zoltán, aki gyermekkori barátom volt, nagyon kedvesen üdvözölt, amikor véletlenül összetalálkoztam vele a 2013. évi könyvhéten. Jeleztem, hogy szeretném két közügynek minősülő ügyben felkeresni. Vele volt a kabinetfőnöke, aki átadta a miniszter névjegykártyáját. Ennek lassan két éve, de a megbeszélés nem jöhetett létre, mert a kabinetfőnök minden bejelentkezésemkor lerázott, feltételezem, hogy nem saját szándékából.

Mindezekhez még hozzátehetem, hogy sokszor voltam Orbán és kormánya kritikusa is. Hogy a legújabb kritikámat konkretizáljam: valóságos tragédia, hogy éppen akkor, amikor az építőipar szabályrendszerének korszerűsítése és a lánctartozások felszámolása és megakadályozása ügyében hozott új, jó és célszerű intézkedések gyakorlati érvényesítéséhez figyelni kellene a folyamatokat, és meg kellene tenni a szükséges korrekciókat, szétbomlasztották a Belügyminisztériumban kitűnően működő építésügyi államtitkárságot, s az építésügyet áthelyezték a Miniszterelnökségre. Azóta a gazdátlanság, a káosz uralkodik, újabb lendületet vettek a lánctartozásokat előidéző romboló folyamatok, annyira, hogy rosszabb a helyzet, mint amilyen volt, és nincs kihez fordulni. Hiába hozták tehát az egyébként jobbnál jobb intézkedéseket, ha szinte semmi sem érvényesül belőlük. Mert egy bármennyire is jó kormányzati szándék sem válhat valósággá pusztán a jogalkotás által. Az a döntő, hogy az életgyakorlatba mi kerül bele. Ezt szorosan figyelni kell, és a szükséges korrekciókat meg kell tenni.

Nem panaszként írom le ezeket a „sérelmeimet”, amelyek nem is sérelmek, hanem a politikai közélet kapcsolatrontó jellegének velejárói. Csupán illusztrálni szerettem volna, hogy a múltban keletkezett személyes jó kapcsolatok ellenére sincs semmi okom elfogultnak lenni. Amit írok, az igazságban gyökerező meggyőződésből írom.
Amellett régen tudomásul vettem, hogy nem vagyok szalonképes a politikai elit szemében. Tisztában vagyok azzal, hogy ennek három oka van: 1997-ben mozgalmat indítottam a NATO csatlakozás ellen; a VÉSZ és a GYŐZ Mozgalom élén akciók sokaságát vezettem, amelyek sok politikus szemét csípték, kényes ízlésük, vagy anyagi érdekeltségük miatt, ráadásul ezek nyomán büntetőeljárások is indultak ellenem, ami aztán végképp kívülre helyez engem a közélet illemtanán egy „magára adó politikus” számára, végül: egyetlen politikai vonalnak sem váltam elkötelezettjévé. Így minden oldal „kívülállónak” tekint.

Tehát semminemű politikai érdek, vagy személyi elkötelezettség nem vezet, amikor a VÉSZ és a GYŐZ Mozgalom nevében felszólítjuk a FIDESZ és a KDNP tagságát és vezetőit, hogy A LEHETŐ LEGHATÁROZOTTABBAN, INGADOZÁS NÉLKÜL ÁLLJANAK KI ORBÁN VIKTOR MELLETT. MI IS KIÁLLUNK MELLETTE, ÉS TŐLÜK IS ELVÁRJUK A KIÁLLÁST.
Az a jellemtelen, becstelen, aljas támadás, amely Orbán Viktor személye ellen azoknak a személyeknek a részéről zajlik, akikben Orbán megbízott, valójában a FIDESZ-KDNP pártszövetség ellen, az ország stabilitása ellen, Orbán egyedülálló politikai életműve ellen irányul. Régi, alantas módszer egy közösséget a vezetőjén keresztül megkísérelni rombolni.

Senki ne dőljön be a hibák gyalázkodó felsorolásának. Mindnyájunkban sokféle hiba, gyengeség, tévedés van, - lehet, hogy a gyalázkodókban százszor annyi, mint éppen Orbán Viktorban. A miniszterelnök személyes, vagy politikai hibáinak trágár részletezése valójában csak ürügyet képez érdemeinek és pozitív tetteinek, egész személyiségének hiteltelenítéséhez, további működése megakadályozásához.

Kicsiben, az Orbán Viktor elleni támadás tétjéhez nem is hasonlítható jelentőséggel, de a VÉSZ ellen is nem egyszer kísérleteztek hasonló lejárató kampánnyal, szerény személyemet és más VÉSZ vezetőket érintő hazugságokkal, rágalmazásokkal, gyalázkodásokkal fűszerezve, ezért jól ismerjük a dolog természetét. Összességében azt kell mondanom, hogy mindez a VÉSZ-nek és személy szerint nekem is javunkra vált, mert a Szövetség közössége erős maradt.

Most azonban az egész ország sorsa a tét, sőt sokkal többről van szó.
A világ drámai válaszutak elé került. Ezekben a dilemmákban, útkeresésekben, egészen egyedülálló éleslátással, távolba tekintéssel rajzolja fel a lehetséges alternatívákat Orbán Viktor politikai géniusza. Világméretű veszteség lenne, ha a kisszerű bosszúvágytól vezérelt emberek sikerrel járnának Orbán kiszorításában. Azok az emberek tennék ezt, akik saját sorsuk alakulása miatt is köszönettel tartoznának a miniszterelnöknek. Mert a zászlót Orbán emelte magasba, ő maga mindig élenjárt politikai küzdelmeiben, s azokért a lehetőségekért is ő vitte vásárra a bőrét, amely lehetőségek elnyerése hozta helyzetbe a most gyalázkodó alakokat is.

Ebben a helyzetben sorsdöntő a FIDESZ és a KDNP tagságának és vezetőinek magatartása. Kérjük és várjuk, hogy ne inogjanak meg, bármilyen további aljas időzített bombákkal próbálkozzanak is a gyalázkodók Orbán ellen. Az ország, Európa és az egész világ érdeke, hogy egy olyan politikai-szellemi innováció karizmájával megáldott személyiség, mint Orbán Viktor, sziklaszilárdan a helyén maradjon, sőt erősödjön.

Csapda, és a közönséges manipuláció következménye lenne, ha valaki naívan azt képzelné tárgyilagosságnak, elfogulatlanságnak, „igazságszeretetnek”, ha Orbán ellen fordulna, arra hivatkozva, hogy „leleplezték” a miniszterelnököt. Nevetséges gyalázkodásról van szó, nem leleplezésről, még akkor is, ha Orbán tényszerű hibáit sorolnák fel, amelyek nyilván megvannak, mint ahogy mindnyájunkban sok hiba van, de érdemei, értékei mérhetetlenül felülhaladják bármely hibáját. Az ellenséges propagandisták aztán megpróbálják felfújni és a közéleti kommunikáció tematizálásában állandó motívummá tenni ezeket a hibákat. Senki ne dőljön be ennek a becstelen, trágár szidalmazásnak és manipulációnak.
Magyarországnak, Európának és a világnak szüksége van Orbán Viktorra.

Írta: Éliás Ádám elnök
2015. március 17. kedd, 14:24

Készek vagyunk tevőlegesen is kiállni Orbán Viktor mellett, és ha kell, cselekedni fogunk.